

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vsa leta gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „3.—“ 4.50
za četrt leta „1.50“ 2.25
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročilnice se upravnštvo ne odira.

EDINOST

Oglaš in oznanila se račune po 8 nov
vračila v petito; za naslove z debelimi
črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javna sahvala, osmrtnice itd.
se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza
Caserna št. 2. Vsako pismo mora biti
frankovano ker ne frankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema upravnštvo P. Piazza Caserna št. 2
Odpriete reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinost je moč.“

Dajte nam, kar nam gre!

I.

„Slovenec nima sreče“, pel je naš slavni Prešeren in da so navedene besede le preveč resnične, dokazov imamo preobilo pri rokah in nepetrebno bi bilo, s tem še posebno navajati fakta. Vsak posamični Slovenec obrača leko prav z mirno vestjo te besede na se, a še v večji meri se nam pokaže istinitost teh besedij v veliki družini — v družini Slovenije.

Prežalostna je zgodovina mile naše domovine, človek se ozira le z neko boječnostjo na njeno preteklost, ker le vse spominja na bridke in žalostne čase, le vse kaže na prevelike rane, ki so jej zajedali naši sovragi. Od vekov sem bila je naša domovina ona nearečna zemlja, za katero so se trgali mogotci, ona je bila bojno polje, na katerem je klal kruti Turek naše pradede!

I ni li tudi še dandanes naša Slovenija ona nesrečna zemlja, za katero se trgajo naši narodni nasprotniki? Od jedne strani si hočejo prisvojiti Madjari našo sveto zemljo, od druge Nemci in od tretje Italijani. Vsem tem trem je naloga zatreti našo narodnost, zatreti nam oni jezik, kateri nas je mati v zibelki učila, ker s tem, če mi izgubimo naš jezik, izgubljeni in zatrti smo Slovenci in z nami tudi naša domovina slovenska.

Omenjati nočem sredstev, s katerimi delujejo naši nasprotniki v dosego te svrhe, le toliko naj omenim, da je pri istrskih volitvah vladino glasilo „Adria“ pohvalilo naše nasprotnike v Istri pomenljivo besedico: „Bravi“. Od vladine strane bili so toraj hvaljeni naši nasprotniki in kaj naj si toraj mislimo o taki vladi? Če je ona prijazna našim nasprotnikom, prijazna gotovo ne more biti nam. O njeni neprijaznosti do nas je najlepši dokaz način,

kakor ona tolmači narodno enakopravnost.

Na tisoče očetov prosi v Trstu za slovensko šolo, a še je ni, med tem ko je morala Ljubljana prirediti za peščico Nemcev nemško šolo. Ni-li to le prejasni dokaz, kako enakopravno se z nami postopa; za Nemce je treba nemških šol, a za Slovence so dobre laške! Na korist Avstrije same bi bilo, ko bi se naša deca vzgajala v materinem jeziku, ker iz te dece bi imela stebre tukaj na obalah, ki bi jo branili pred iredentizmom. A vlada je še vedno gluha za naše prošnje, dati nam še noče šol tukaj v Trstu in človek mora nehoté priti do sklepa, da bi bili morda vladi ljubši naši otroci, da so vzgojeni italijanski!

Kamor le obrnemo oko, le vse nam kaže, da imajo Nemci in Lahi prednost in da se v Avstriji v kot potiska največje pleme — Slovani. Koj že v rani mladosti se mora človek ubijati z nemščino, ako hoče v srednjih šolah vspevati, dočim Nemcu ne treba, ubijati se učenjem tujega mu jezika. Italijan dovrši v Avstriji vse izpite brez nemščine, le mi Slovenci se moramo žnjo ubijati, ako čemo doseči kako službo. Je li to v zmislu enakopravnosti različnih narodov v Avstriji, ako je treba Nemcu in Italijanu le materini jezik, da doseže različne službe, dočim jih je Slovenec še le tedaj deležen, ako se priuči nemščini?

Zato pa se nam zopet in zopet vriva uprašanje: nam je-li vlada, ki odobruje vse to, res prijazna, moremo-li biti zadovoljni žnjo? Ne moremo si misliti politika — in naj je oportunist do skrajne meje, da ne bi odgovoril na to uprašanje v zanikovalnem smislu. In baš zato, ker nam sedanj sistem ni prijazen, ker ta sistem deli svojim narodom politični kruh različno mero, nismo nikdar in tudi danes ne moremo pojmiti, čemu naj Slovenci podpirajo ta sistem, odnosno ono parla-

mentarno skupino, koji je glavna, vodilna misel, podpirati in ohraniti pri življenju ta sistem. Motrečim različne dogodke, prešinjajoče nas globoko žalostjo, vsklikamo vedno in vedno: zakaj, zakaj?

Ne pričakuj pa, dragi čitatelj, da ti danes zapojemo zopet stare rekriminacije, ter manje, ker ne bi hoteli nikogar žaliti in razburjati. Kajti Slovenci smo tudi v tem pogledu — pravi Slovani: nesložni in pa skrajno občutljivi radi vsake besedice najrahljše graje, došle se strani rodnega brata, dočim prenašamo zašušnice, došle nam od strani národnih nasprotnikov, neverojetno ravnodušnostjo in krščansko potrpežljivostjo. Taki smo, kaj čemo!

Kakor rečeno: danes nam ni namen grajati one rojake naše, ki nas vedno in vedno obsojajo, češ, da smo prepireželni trmoglavci in da nas prevladujejo pri postopanju našem zgolj osebna nasprotatva do tega ali ónega slovenskega politika.

Da si je tako podtikanje povsem neosnovano, krivično in žaljivo — kar smo dokazali opetovano činjenicami, — nočemo se danes ozirati nanje, ampak zasukati hočemo malo uprašanje, koje smo stavili ravnokar. Ne uprašanje: Čemu podpiramo Slovenci sedanj sistem? bodi predmet nastopnim vrticam, ampak: Pod kakimi pogoji bi mogli Slovenci mirno vestjo podpirati sedanj sistem, ne da bi pri tem trpela narodna čast?

Z različnih in celó odličnih strani se nam zagotavlja, da osrednja vlada ni slaba, da ima naboljšo voljo, a da so odnošaji taki, da jej ni moči vsega izvršiti, kar bi rada. Verujemo torej v božjem imenu — dasi nas to jako težko stane — v „dobro voljo“ naše osrednje vlade! Tudi temu priegnemo drage volje, da so odnošaji jako zamotani in da ni lahko ostaviti staro izvo-

ženo pot. Tudi mi vemo, da bi trebalo izruti stare predsodke, da bi trebalo neusmiljeno zrušiti stare tradicije, ki so morda ugajale absolutni vladni obliki, nikar pa konstitucionalni in poleg tega mnogojezični državi, ki je vsprejela v svoje osnovne temeljne zakone kot glavno in vodilno misel: jednako pravnost národov.

To ni lahko, te vemo, kajti gospodujočih in favorizovanih narodov upor — Nemcev, Madjarov in Italijanov — ni lahko upogniti.

Če pa mora biti? Če treba absolutno zrušiti ta upor, da prestane biti naš konstitucionalizem karikatura, da se more Avstrija razvijati v onem zgodovinskem duhu, ki je bil odločilen pri nastajanju te države in da more slednjič vestno vršiti svojo nalogo, odkazano jej po raznoličnosti sestavljajočih jo delov, po vsaj nje prošlosti in po zemljepisni jej legi? Če pa mora biti, uprašamo, kaj potem? Stvar je jasna: kolikor hujši je upor proti dobri pravični stvari, tem izdatnejši morajo biti napor, naperjeni proti upornikom. Ako ne morem do cilja po gladki ravnini in brez truda, treba da jo mahnem kar naravnost čez hrib, če se tudi pri tem malo spotim; ako ne morem razvozljati zamočanega vozla, moram ga presekat. Pripoznavajoči „dobro voljo“ osrednje vlade, moramo jej po vsej pravici očitati, da jej je vsikdar nedostajalo odločnosti, prepotrebne, da se izvrši to, po čemer baje teži nje „dobra volja.“ Čemu so nam besede, mi hočemo videti dejanja! Izvrši naj nam v prvi vrsti in do skrajnih nje posledic jednako pravnost v šoli, uradu in na gospodarskem polju, pa bodemo zadovoljni žnjo, pa jo bodemo podpirali drage volje in — iz prepričanja. Gospoda ministra-predsednika, ekselence Taaffe-a, veže v to njega lastna čast, kajti zastavil je v slovenem trenutku in na slo-

PODLISTEK.

Fran Cegnar.

(Dalje.)

„Novice“ 1848. leta v 7. listu z dne 16. svečana so priobčile prvo Cegnarjevo natisneno pesen: „Minljivost stvari — večnost kreposti“ (slobodno po nemškem), s podpisom Franc Cegner sedmošolec. 25. list je prinesel pesen: „Večer“, pod katero je zaznamevan Franc Cegner, ud slovenskiga zbora. Njegov „Planinski lovec“ (po Schillerjevem „der Alpenjäger“) se nahaja v 16. listu Novic 1849. l. in v 26. listu je čitati: „Kresni žarki gosp. Janezu K. Kersniku — o njegovim veseljem godu posvečeni 24. rožnika 1849.“ ter na 111. strani pravijo „Novice“: „Eden teh Janezov je g. profesor Kersnik, kterimu so njegovi učenci krasno natisnjeno pesem podali, ki jo je gosp. Cegnar zložil in pričo zbrane množice v šoli gospodu profesorju slovesno govoril.“

Leta 1850. je Cegnar preložil Mosen-thalovo „Deborah“, katero je izdalo in založilo „Dramatično društvo“ v Ljubljani 1883 leta. — V Pazinu je prevel Cegnar v slovensčino Vukove narodne pesni o Kosovem polji, o Kraljeviči Marku; ondu je odjeknol rojakom ono mogočno in krepko naročilo:

Hej rojaki! opasujmo ume svetle meče,
Plemenita kri po krepkih naših žilah teče,
Bog nam dal je dobro srce, um in pamet
zdravo;

Povzdignimo krepke glase domovini v slavo,
ki razpali o vsakej priliki navzočne do-
morodce, ki se prepeva z največjim odu-
ševljenjem.

Cegnar je pošiljal v svet svoje književne proizvode po Janežičevem Glasniku, ki je bil središče leposlovne književnosti slovenske. Rečeni „Glasnik“ 1858. II. zvezek na 135—139 strani je prinesel njegov članek „Je-li nam treba kritike ali ne?“ V „Glasniku“ 1859 l. III. zvezek na 93 strani in dalje čitamo Cegnarjevo povest „Jurček“ in IV. zvezek 1859 l. je objavil roman: „Koliščina in Stepe“ (spisal M. Grabowsky v polščini, poslovenil Fr. Cegnar.) Drugo izdanje glej X. snopič narodne biblioteke, Novomesto 1884. l. 16, 96 str. založil Krajec J. Zgodovinska povest, v kateri se živo in verno slika Ukrajna se svojimi stepami in zgodovinskimi spomeniki. Koliščina, po malorusko koliščizma ali kolijewščizma, imenovala se je poslednja vstaja Ukrajnska l. 1760. Ime to je postalo iz besede koliti, malorusko koloty t. j. na kol nabadati, moriti (J. Marn Jezičnik XXIX — 1891 str. 61). Fr. Cegnarjevi večji književni spisi so ti-le:

I. Pesni. Zložil France Cegnar. V

Celovcu 1860. 16. 164. Natisnil J. Leon. „Obsegajo na 10 polah 95 pesem, izmed katerih jih je 55 izvirnih, ostale so pak prevodi iz jezikov slovanskih, (ilir., serb., česk., rusk.) in iz nemškega. Mnogo izmed njih so pravi biserji slovenskega pesništva. Sploh so velike pesniške lepote in toliko čiste in čedne, da jih bode brez spoditke brali mladi in stari, duhovni in neudhovni. Večina pesem, ki so tu v vne-
nec povite, je bila že natisnjena po raznih časnikih; pa vendar ni med njimi skorej nobene, da bi ne bila na novo popiljena in popravljena. Prepričani smo si, da se bo čedna zbirka prikupila vsakemu bralcu po znotranji in zunanji obliki.“ Glasnik 1860. l. str. 159. — Teh pesni ni več dobiti.

II. Marija Stuart. Tragedija v 5 djanjih. Spisal Friderik Schiller. Poslovenil France Cegnar. Natisnil J. Leon v Celovcu 1861. 16. 223. Glej Cvetje iz domačih in tujih logov. Izdaja Anton Janežič. Pervi zvezek. Priklada Glasniku — VII. To izdanje je vse pošlo.

III. Viljem Tell. Spisal Miroslav Schiller. Poslovenil France Cegnar. V Celovcu 1862. 16. 208. Natisnil J. Leon. Cvetje itd. I. Šestka 1. zvezek. Drugi popravljeni natis, kot beletristična priloga „Edinosti“ v Trstu 1886. 8° 186. V. Dolenc. — Prvega izdanja nema pisatelj niti

jednega izvoda. Za drugo izdanje mu je posodil sestavljatelj teh vrstic svoj izvod, ki je ves poln poprav in okrajšav, kajti Cegnar se ni dal nikakor pregovoriti, da bi bil dal prvi natisek nepopravljen [nat-
niti. Tudi drugo izdanje je že pošlo.

IV. Babica. Obrazi iz življenja na kmetih. Spisal po česki Božena Nemcova. Poslovenil France Cegnar. V Celovcu 1862. 16. 300. Natisnil J. Leon. Cvetje I. Šestka 3 zvezek. Narodne biblioteke snopič XIII. do XVI. Novomesto 1884. 16. 413. natisni J. Krajec.

V. Valenštajn v ostrog. Spisal Miroslav Šiler. Poslovenil i založil France Cegnar. Tisk Egerjev v Ljubljani 1864. 16. 77. strani. — Klasičnega dela klasičen prevod, kakoršnega Slovenci nismo še imeli. In še do danes se nismo dokopali do to-li čvrstega jezika, kamo li presegli.

VI. Valenštajn. Dramatično delo. Spisal Miroslav Šiler. Poslovenil France Cegnar. V Trstu. Založila Tržaška Čitalnica. Tisk avstrij. Lloyd 1866. 8° 421. S tem prevodom je Cegnar dosegel vrhunec prelagenteljske umetnosti. Posamezna mesta so v slovenskem prevodu celo boljša, nego v izvorniku. Žal, da to delo še do danes ni vse razprodano. Kako naj človek imenuje to našo veliko malomarnost?

(Dalje prih.)

vesen način besede, da ne bode pripušal, da se Slovani pritiskajo na steno. Mi si tolmačimo besede te po njih duhu, to je, da avstrijske Slovane ni smeti smatrati kot državljane II. ali III. vrste, ampak kot enakopravne narode. Ako pa so enakopravni, ako zahtevamo, da vrše svojo kulturno nalogo vzporedno z drugimi narodi, treba da jim privoščijo potrebna duševna in materialna sredstva v isti meri, v kakoršni jih uživajo drugorodni jim so državljani. To pa tem bolj, ker je dokazano, da so Slovani avstrijski sposobni za tekmovalstvo na duševnem, kakor na gospodarskem polju.

Vlada naj izvrši glavno točko svojega programa, proglašena v prestolnem govoru leta 1879, pa bode mir mej nami in naši poslanci ne bodo čuli ni žal-besede, ako jo podpirajo. To jej bode tem lažje, ker jej bodo na strani temeljni zakon in ustava. Se samo „dobro voljo“ pa naj nas ne pita, ker to je od sile netečna hrana za nas. Z dejanji pokažite, da nam hočete biti pravični, pa se takoj prenehajo vsa nasprotstva mej nami, kajti pojma „fakcijska opozicija“ ne najdete v našem slovarju.

O tem, kar nujno treba nam tržaškimi Slovincem, spregovorimo prihodnjič.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Državni zbor. Gospodska zbornica sprejela je dne 25. t. m. predlogo o podunovski paroplovni družbi, predlogo o bedi ter predlogo, tikajočo se podpor državnim uradnikom in slugom v znesku 500.000 goldinarjev. Potem je grof Taaffe izjavil, da je državni zbor odložen.

Ogerski državni zbor izvolil je Deziderija Banffyja predsednikom, vsa opozicija je glasovala za prejšnjega predsednika Pechyja. To kaže, da novi predsednik ne bode imel baš prijetnega življenja, kajti opozicija ogerska nikakor ni izbirčna v sredstvih proti tistim, kojih ne mara.

V Bukovini imajo sedaj nenavadne homatije. Mej deželni predsednikom, grofom Pacetom in deželni glavarjem Wassilkom nastal je spor radi žene prvega. Ta-le je dobila neko anonimno pismo žaljive vsebine, o katerem se misli, da je pisal baron Mustatza. Poslednji je izstopil iz službe, rumunska aristokracija pa je sklenila, da se demonstrativno ne udeleži plesa pri deželnem predsedniku. Mnogo nemških, poljskih in rusinskih poslancev odločili so svoje deželnozborske mandate, tako, da deželni zbor niti ni sklepčen in ne bode mogel zborovati, ako se spor na katerikoli način ne poravnava.

Deželni zbori se snidejo dne 3. t. m.

Vnanje države.

Bolgarskega diplomatskega agenta v Carigradu, g. Vulkoviča napal je nekdo z nožem ter ga ranil. Nepoznani napadalec je ubežal. Iz Carigrada došli telegrami sicer tudi, da je uzrok napadu iskati v privatnem maščevanju, toda verjemi to, kdor more. Zadnje vesti javljajo, da je stanje Vulkovičovo zelo opasno, ker so ranjene tudi čreva.

In res pripoznavajo zadnje brzojavke, došle iz Sofije, da se je napad izvršil iz političkih vzrokov. Vulkovič je umrl včeraj zvečer.

Ker je predsednik srbske skupštine Katič podal svojo ostavko, izvolili se predsednikom dosedanjega podpredsednika Vukoviča, a podpredsednikom Inka Jovanoviča.

Srbska vlada izdelala je postavu, tikajočo se odpovedi raz-kralja Milana. Ta postava določa definitivno stališče Milanovo.

Znano je, da mladi nemški cesar Viljem neizrečeno rad govori — in o

vsem, tako, da bi moral človek misliti, da je to nekak splošni ženin. Tako je nedavno strogo grajal pri slavnostnem obedu deželnega zbora braniborskega vse tiste, ki si usojajo biti nezadovoljni se sedanji odnosi na Nemškem. „Po tem hujškanju utegne misliti marsikdo, da je dežela naša najnesrečnejša in da je mučno živeti v tej deželi. Bolje bi bilo, da taki hujškači odresejo nemški prah raz svoje čevlje ter se odtegnejo tem žalostnim odnosajem.“ No, kakor kaže, lekcija ni imela posebnega vspeha, kajti dne 25. t. m. demonstrirala je v Berlinu množica, tako, da je morala policija vmes poseči.

Dne 16. t. m. ponavljali so se izgrede še v večji meri in sicer po različnih krajih mesta in tudi pred dvorno palačo. Tudi tega dne posegle je umes redarstvo, ki je rabilo orožje.

DOPISI.

Iz Podmelca [Izv. dopis]. Letos nam je zima dolgo časa zakrivala svoje strpne rane ter pozno odela od rodovitnosti utrjeno zemljo. Prvi sneg je bil tudi v Podmelcu v takozvani „hribovski Nici“ že skopnel in sledili smo radostnim veseljem znamenja oživljajoč se narave. V malih platicah padajoči sneg pobelil je pretečeni teden zopet naše Tolminsko hribovje; v nedeljo zjutraj, dne 21. t. m. pa je začelo dežiti; vtedaj tega so bile poti dosledno, bodi si za hojo, kakor tudi za vožnjo zamudne.

Že dopoldne dne 21. t. m. vihrala je ponosno sredi vasi na visokem mlaju lična trobojnica oznanjujoča izvenredno slavnost povodom dvajsetletnice ustanovitve tukajšnje čitalnice. Moji malenkosti sicer ne pristuje opisovati slavnosti a usojam si vendar v naglici priobčiti slavnemu občinstvu nekoliko zanimivejših podatkov krasne in nepozabne zabave. Ker so pa ljudje itak v marsičem različnega mnenja, poslušim se po večeni ugodnih znamenitosti.

Kakor iz uvoda razvidno, bilo je vreme neznosno in neprijetno, tako, da slabejšega nismo mogli pričakovati. Vkljub temu prihajali so iz raznih strani buditelji narodne zavesti, ljubitelji napredka, narodnjaki. Prostorna dvorana, kolikor mogoče dostojno ozaljšana, polnila se je ptujimi in domačimi gosti in res se toliko ljudi pri nas še ni udeležilo nobedne veselice. Ne bodem našteval raznih udeležiteljev, a to vemo, da je mnoge oplašilo slabo vreme, ki so nameravali nas razveseliti se svojo navzočnostjo.

Bilo je gostov iz vseh vasi: iz Tolmina, Volč, Grahovega, sv. Lucije itd. vzlasti pa nam je skazal opetovano svojo naklonjenost Tolminski pevski zbor, ki se je pripeljal skupno, prepevaje narodne pesmi. Vsem srčna hvala! Prečastita duhovščina gojila je vedno z drugimi izobraženimi stanovci milo doneči materimi glas, varovaje ga kot najdraži zaklad slovenske krvi in tako najdemo tudi pri naši čitalnici ustanovitelja in osnovega v osebi duhovnika g. Kerkoča, bivšega tukajšnjega duhovnega pomočnika. Imenovani nam je še vedno v blagem spominu. Budil je naše ljudstvo posebno marljivostjo in požrtvovalnostjo k narodnemu napredku; neovrgljiva njega zasluga na tem polju je tudi naša čitalnica, katero je on ustanovil pred dvajsetimi leti s pomočjo domačih dijakov, mudečih se na počitnicah. Slednji so mu bili zaslomba in so tudi to pot kot uradniki čestitali društvu pripisanimi čestitkami. Nenevzočega, pa vendar v duhu gostovo pričujočega ustanovitelja pozdravi čitalnični predsednik, g. Božič vulgo Majnč, slikaje zgovorno besedo dvajsetletno čitalnično delovanje in vspevanje. O tej točki ne morem mnogo pisati, ker sem, žali Bog, slisal le zadnji odlomek, vendar občudujem zmoglost domačina, pridobljeno si marljivim čitanjem. Vabljivimi iz srca plamtečimi besedami izpodbujal je sorojake k

zložnemu in skupnemu narodnemu delovanju.

Sledile so točke občno pohvaljenega petja, v katerem se naši pevci odlikujejo pri vsaki priliki.

Predstavljal se je tudi igra v 5 dejanjih „Stari Slovani“ in to toliko natančnostjo in spretnostjo, da so gledalci z vsjo pozornostjo sledili posameznim prizorom raznih dejanj. Igra je ugajala vsem, kar svedoči, da ni bil brez vspešen marljivi trud. Želja je obča, da se igra še letos ponovi. Kdo bi si vendar mislil, da se v takem zatišju morajo vršiti igre v petih dejanjih toliko spretnostjo! Že kot dijak v Trstu obiskaval sem „Politeama Rossetti“, „Teatro Comunale“, ali „Fenice“, ko so se predstavljal razne dramatične nemške ali italijanske igre, pa v ponos rojakom povem, da me še nikdar ni navdajala tolika radost, kakor pri tej predstavi. Slava igralcem in igralkam, osobito pa „Markoviču“ in „Dušmaniču“, glavarjema obeh rodbin!

Konečno pa bi še rad v kratkih potezah načrtal slavnostni govor gosp. učitelja Krajnika. „Čast komur čast“ pravi pregovor, tako tudi vsa čast našemu marljivemu in uzornemu vzgojitelju mladine, gosp. učitelju, kateri z vzglednimi nauki budi narod in žrtvuje v to svrhu res mnogo truda in časa. Slikal je v naučenem govoru neznosno stališče naših pradedov Slovencev, zatiranih od sosednjih narodov, primirjaje jih potrpežljivemu jagnetu. Spominjajoč se fevdalne dobe povedal nam je govornik, kako je narod naš vzdihoval pod vplivom magnatov in plemenitavev. Naglašal je korist šolstva in društev v probujo in prosopeh naroda na Goriškem, katera izobrazujejo tudi nižje stanove ter jih združujejo.

Slednjič pa pride do naših domačih Podmelških razmer slaveč ustanovitelja, čitalnice, čemur se je občinstvo odzvalo živahnimi živijo-klici! Bitstvo govora je bila slika razvijanja naroda v celoti, potezajočega se neutrudljivo srčnostjo in neustrašljivostjo za napredek. In upravo v tem se je izražala sila govora, da nam je govornik naslikal na jedni strani ovire razvitanju od strani nasprotnikov, a na drugi strani pogum in srčnost boriteljev, budočih stanove k vzajemnemu in plodonosnemu delovanju na narodnem polju. Slavnostni govor bil je znamenit in vreden, da se ga objavi v celoti. Morda se mi to posreči v drugem dopisu. Veselica z igre „Stari Slovani“ se bode ponavljala, kakor sem slisal, o veliki noči ali pa v počitnicah. Dobro! saj se jo veselijo tudi naši dijaki.

Komenski.

Različne vesti.

Naznanilo: Slavno namestništvo zahteva neke podatke od vseh onih očetov, kateri so podpisali prošnjo za slovensko šolo v Trstu meseca novembra 1889. Ker je vabilo prišlo podpisanemu v imenu vseh drugih, zato so vsi vabljeni na razgovor jutri v nedeljo ob 9. uri predpoldne v ulici Giuliani hiš. št. 26.

Nadvojvodinja Marija Valerija, ki je nedavno povila hčerko, obolela je bila potem še precej opasno, a sedaj se jej je stanje v toliko zboljšalo, da ni več nikake nevarnosti.

V Buzetu so gnjusni in sramotni dogodki na dnevnem redu. Tamošnje italijanissime pečeta kot sam živ ogenj spomin, da so nekaj neizprosno gospodarili občini tej, in zavest, da je njih gospodarstvu odzvonilo za vedno. Ker vedo, da postavnim potem ne pridejo nikdar več do voljave, ker vedo, da s pozitivnimi čini ne dosežejo ničesar več, napenjati so se jeli v negativnem zmislu, da bi utrudili in ozlovoljili sedanje občinsko poglavarstvo. Tuliijo Vam po ulicah, pobijajo okna, napadajo občinske uradnike in druge rodoljube, da bi le prisilili vladu — ki jih itak vse

preveč boža — do kakoršnega si bodi koraka proti načelnistvu občine. Govori se sicer marsikaj, a mi vendar ne moremo verjeti, da bi se vladni organi hoteli jednati s političko sodrigo proti zakonitim pōtem izvoljenemu načelnistvu občine, uživajočemu zaupanje vsega prebivalstva. Značljiv je v tem pogledu vsklik necega italianissima, nedavno došlega v Buzet, da treba uporabiti vsako sredstvo, da le postane nemogoč sedanji župan. Populiški škandali buzetski dokazujejo nam na nedvombeni način, kdo seje nemir, kdo izzivlje in kdo je — barbar!! Slavno vladu pa prosimo najnujnejše, da vrši svojo dolžnost ter brani zakonitim potem izvoljeno avtonomno oblast.

„Sokolova maskerada“. Odbor čilega našega „Sokola“ razpošilja jako marljivo vabila rodoljubov po Trstu, okolici in drugod, iz kojih je razvidno, da bode pri plesu igral orkester tukajšnjega pešpolka.

Uverjeni smo, da bomo slišali ta večer naše domače kompozicije, kar bode došlim gostom v posebno slast.

Nadalje je razvidno iz vabila, da bode maskerada v prekrasnih prostorih redutne dvorane gledališča „Politeama Rossetti“. Uhod je iz ulice „Chiozza“. Nečlani plačajo ustopnine 1 gld., nemaskovani člani in maske 50 kr., člani v društveni obleki in garde dame so proste ustopnine. Glede na maske bode stroga kontrola. Iz vabila je tudi razvidno, da se bode delilo ta večer globe in sicer: „nemaskovane dame in gospodje plačajo še vrhu ustopnine 30 novč. globe“. Pri maskaradi se ne bodo dajale dekoracije, ni šopki. Prav tako, čemu potrata!

Odbor je vse mogoče ukrenil, da bi razposlal vabila v velikem številu, če se je pa urinila razpošiljevalcem kaka pomota, da bi kedo ne bil prejel vabila, blagovoli naj oprostiti, ker prepričan naj bode, da jim je bil na srcu najboljši namen; a če se je vendar le koga prezrlo, ta naj se nikar ne maščuje s tem, da bi ne prišel blizu.

Gospodom „v civil“ priti je v salon-ski obleki. Toraj gospōda, ne zamudite nikar take lepe prilike! Naši okoličani so bili na „Sokolovih“ maskeradah vedno častno zastopani in upati smemo, da bomo imeli v naši sredi brhke okoličanke v krasni narodni noši.

Ko bi smeli izdati neko skrivnost, storili bi prav radi na uslugo naših čitateljev, a ker bi se zamerili s tem odborom, prosimo naše čitatelje naj oprosté, ako jim le toliko to skrivnost razodenemo, da bodo vsi gosti z neko stvarjo iznenadjeni, za koje iznenadenje se nekaterniki prav pridno pripravljajo. Kedor bode to videl, žal mu gotovo ne bode, ako pojde ta večer nekoliko kasneje domov.

Telegram „Tržaškemu Sokolu“. Zadržanemu po velikih pripravah za bodočo razstavo v Chicagu, ni mi bilo mogoče v nedeljo priti v Trst, pridem pa v torek ob 3. uri popoldne s parnikom „Sokol“ in pripeljem seboj, kakor je že pogojeno, svojih 12 najboljših klovnov, kateri bodo sledeče izvajali: 1. Nastop klovnov in posebni nastop klovna Žirkuff-a. 2. Zidanje mosta čez morje iz Trsta v Benetke. 3. Dvoboj Žirkuffa in Nigronefora. Smrt Žirkuffa in pokop. 4. Pogreb Pusta. Pri pogrebu svira godba Clownov osmrtnico iz overture bivšega italijanskega državnozborkega glumača, nazvane: „Bežidomov“. Med posamičnimi točkami razne manjše predstave kakor tudi velikanska večerja klovnov.

Pipiham v. r.
ravnatelj.

Družbe sv. Cirila in Metoda goriška ženska podružnica nam je doposlala svoje poročilo za l. 1891. Ker iznjega lepo odseva vzorno delovanje vrlih rodoljubkinj ob bistri Soči, podajamo tu slovenskemu občinstvu kratko vsebino. — „Med mnogimi družbami“ — tako se pričinja poročilo — „se težko katera dobi, ki bi tako globoko segalala v vse sloje narode in tako splošno zanimala vse zavedne Slo-

vence, kakor uprav družba sv. Cirila in Metoda. Lepa njena ideja nas združuje, kakor ude jedne družine krog domačega ognjišča. Ob veselih in žalostnih prilikah se je spominjamo ter polagajoč darove na žrtvenik domovine nadaljujemo delo sv. blagovestnikov. Da bi še bolj goreče smogle vršiti domoljubni posel, združile smo se Goriške Slovenke v žensko podružnico, ki je po letih sicer še mlada, a je pognala že tako krepke mladike, da je ne omaje vsak vetrič. To dokazuje uprav preteklo leto. Poleg načelnštva v Gorici so se trudile za družbin provapeh še [p. n. poverjenice: g.čina Josipina Dominko v Kobaridu, gospa Paljoka v Volčah, gospa Josipina Kovačič pri sv. Luciji, g.čina Gabrijela Doljak v Solkanu, gospa Makuc v Podgori, gospa Roza Bajt v Št. Andreži, g.čina Justina Štrukelj v Komnu, gospa Marija Lokar v Ajdovščini, g.čina Olga Fabijani v Orničah in gospa Alojzija Mozetič v Prvačini. — Najlepši podružnični praznik je bila sijajna veselica 15. novembra 1891. l.; z njenimi dohodki so se lahko pokrili stroški za „božičnico“ v otroških vrtoih v Pevni in Podgori. Mej ubožnejšo deco se je tedaj razdelila obleka, obuvalo, perilo in razne jestvine. Koliko veselje je bilo to za nedolžna otroška srca! Naj bi iskrica nedolžnega otroškega veselja šinila v srce blagih dobrotnikov mladine in jim vzbudila sladk spomin na mlade dni! Bog čuvaj blage dobrotnike! Bog čuvaj nedolžno deco! — Podružnično načelnštvo je imelo 7 sej. Vseh dohodkov je bilo 418 gld. 13 kr., mej njimi 78 gld. 64 kr. radodarnih doneskov. — V četrtem letu svojega delovanja, t. j. 1892. l., ima goriška ženska podružnica 349 družabnic in sicer 19 ustanovnic, 161 letnic in 169 podpornic. V načelnštvo so voljene: g. Augusta Šantel prvomestnica, g. Sofija Hamel zapisničarica, g. Marija Kancler blagajničarica; njih namestnice so pa: [g. Ivana Dekleva, g. Viktorija Kavčič, g. Julija Fajgelj. — Naj-li dodamo poročilo še kaj navduševalnih besedij? Ne! Prepričani smo, da goriške rodoljubkinje in žnjimi vred vse Slovenke goreče ljubijo našo mladino in da se tekmovalno trudijo za njeno versko, dinastično in narodno vzgojo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.
Podružnici sv. Cirila in Metoda darovala je gospodičina Elfemija Mahorčič iz Sežane 3 gld. v proslavo spomina Frana Cegnarja.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti nabralo se je pri veselici pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah dne 21. t. m. 1 gld. 54 kr.

Vabilo na občni zbor. Vodstvo „Tržaškega podp. in bralnega društva“ vabi vse obč. društvenike na občni zbor, kateri bo v nedeljo dne 6. marca 1892. ob 3. uri popold. v društvenih prostorih. Dnevni red je: 1. Nagovor predsednika; 2. Prečitane kronike minolega leta; 3. Prečitane računov za l. 1891.; 4. Prečitane izjave pregledovalnega odbora; 5. Posamezni predlogi (Taki predlogi naznaniti se morajo vsaj tri dni pred občnim zborom društvenemu vodstvu.) svetovaletva, članov ali interpelacije; 6. Volitev raznih društvenih organov (Volitev se bode vršila v nedeljo dne 6. marca od 9.—12. ure predpoludne in popoldne od 6. ure naprej pri občnem zboru.) Občni zbor je veljaven, ako se ga udeležijo vsaj ena tretjina — 100 članov —; zaradi tega prosi vodstvo vse društvenike, da se množično in gotovo udeležijo tega občnega zbora.

Podpiralna zaloga slovenskih vseučilišnikov v Gradcu razpošilja ravno svoje poročilo za l. 1890/91, iz katerega posnemamo sledeče: Društvo stopilo je v dvajsetletnico svojega delovanja. Zanimanje za društvo narašča leto za letom. Vled tega je bilo v preteklem letu tudi mogoče mej revne dijake razdeliti vsoto, kakršne še nikoli prej ne in vrhu tega še glavnici

dodati 200 gld. v gotovini. Vse imetje glavnice znaša 7200 gld. v pisanih denarne vrednosti in 500 gld. v gotovini. Dohodkov imelo je društvo pretečeno leto 1905 gld. 23 kr., stroškov pa 1036 gld. 72 kr., preostalo je torej 868 gld. 51 kr., kateri znesek se je na račun prihodnjega leta v hranilnici na obresti ohranil. Odbor je zboroval osemkrat in je rešil 87 (prejane leto 71) prošenj; odbiti ste bili dve, drugim 85im pa se je dovolila vsota 909 gld. Najmanjša ednokratna podpora je bila 5 gld., največja pa 25 gld. Podpiranih je bilo 18 (prejane leto 12) dijakov in sicer 8 pravnikov, 8 medicincev in 2 modroslovca. Konečno se v poročilu izreka prisrčna zahvala vsem podpornikom, korporacijam in zastopom, ki so s svojimi darovi pripomogli do tako lepega vpeha ter tudi slovenskemu časopisu, ki je s prijavljanjem društvenih naznanil širilo zanimanje za društva blage namene.

Veselica „Bralnega društva“ pri sv. Ivanu. Slavno občinstvo opozarjamo na jutranjo veselico tega društva. Program je obširen in velezanimiv ter se veselica vrši v spodnjem salonu restavuranta „Al Boschetto“. Obilne udeležbe je želeli že zato, ker pri tej veselici nastopita prvičkrat društveni pevski in tamburaški zbor. Začetek je točno ob 7. uri zvečer.

Iz Barkovelj se nam piše: Veselica pevskega društva „Adrija“, vršivša se v nedeljo, privabila je mnogo domačega občinstva. Lepo okinčana dvorana gospoda Martelanca je sicer majhna, a jako okusna. Omeniti mi je, da ima odbor „Adrije“ vsakokrat veliko preglavico radi prostorov, in ne samo to, tudi druge zapreke so mu stavljajo z drugih strani, radi česar trpi seveda društvo veliko materialno škodo. Hud in trd boj mora biti to društvo za svoj obstanek. Dokler nismo imeli pevskega društva v naši vasi, je bilo vse zaprpano, ali sedaj, hvala Bogu, smo jako na dobrem gledu narodnega mišljenja. Priporočati mi je torej to društvo v posebno podporo domačim veljakom.

Počastil nas je se svojo č. osebo predsednik slovenskega pevskega društva v Trstu, gospod prof. dr. K. Glaser; videli smo našega rojaka gosp. R. z svojo gospo, in gosp. poslanca našega okraja.

Druhih mestnih narodnjakov in tudi okoličanov iz drugih okrajev je bilo toliko, toliko — da ni bilo skoro nikogar videti, kar jako slabo upliva na naše ljudstvo, posebno pa na pevce, kateri ne zamude nobene prilike, ko treba bodisi v Trstu ali pa kje drugje v okolici zastopati svoj okraj. To pripomniti, zdelo se mi je potrebno.

Program se je vršil v obče zadovoljstvo. Pesni so se izvajale precej precizno, posebno nam je ugajala pesem „Domovini“ — Hr. Volariča, katera se je pela spremeljevanjem orkestra in se je morala ponavljati. Solo in dvospjev nam je jako ugajal, posebno bariton-solo, o katerem mislim, da mu še manjka dobrega vežbanja.

Igra „Bog vas sprimi“ igrala se je dobro. No saj stara Špela (g.čina Kramar) nam je itak znana kot izborna igralka; nje mož Čušarek (Tr. Nesnaga) je bil tudi vsikdar kos svoji vlogi. Stari stric iz Ribnice (Hr. Ražem) je že večkrat vzbudil mnogo smeha med nami se svojim humorjem. Samo to bi priporočal, da se vsak igralec dobro nauči svojo nalogo, kajti jako slab vtis napravi na poslušalce, ako čaka igralec na šepetalca, kakor maček, ki preži na miš.

Tudi dvospjev „Čevljar in krojač“ vzbujal je med domačini mnogo smeha, kar priča, da so bili zadovoljni. Po kratkem odmoru začel se je živahen ples, tako, da smo si še le v ranem jutru segali v roke ter se pozdravljali vsiklikajoči, da dokler po naših žilah teče kri, naj pevsko društvo „Adrija“ živi! **Pevskemu društvu „Adrija“** v Barkovljah darovala je pri veselici od 21. t. m. sledeča gospoda: Družina Covacich-Rebek gld. 2.40, N. N. 2 gld. Giuseppe

Breitner gld. 1.40, Aug. Taccani gl. 1.20, gospa A. Pertot 1 gld., Iv. M. 20 novč., J. Sirk 50 novč., G. Tedeschi 70 novč., N. N. 10 novč. Odbor „Adrije“ zahvaljuje se tem potem vsej tej navedeni gospodi.

Nov dijaški list. List imenovan „Vesna“ je vsestranski nezavisen dijaški list, leposlovnost-znanstvene vsebine, ne izključuje dnevnih uprašanj, ako so tesno združena s kulturnim napredkom Slovanov.

„Vesna“ stoji na občeslovanski kulturni podlagi, priobčuje najvažnejše pojave vsega slovanstva, kateri vedejo k dosezanju tega smotra.

Vzgjajala bode „Vesna“ zarod mladih pisateljev v vseh strokah ved, znanostij in umetnostij.

„Vesna“ bode prinašala razven leposlovnost-znanstvenih spisov poročila iz dijaških krogov, sosebno akademičnih, ter najglavnejše pojave v vedi in znanosti, omiki in prosveti. Razven tega bode priobčevala v oddelku „Glasnik“ važne misli in nasvete sotrudnikov, v oddelku „Književnost“ pa knjige slovenske i one slovanske in neslovenske, katere služijo namenu „Vesne“. V oddelkih „Smes“ in „Listnica“ pa bode navajala razne druge novice, smešnice in odgovore uredništva in upravnštva.

„Vesna“ ne bode napadala ne oseb, ne stanov, postavljala se pa bode vsakemu napadu možko v bran.

„Vesna“ bode pospeševala po možnosti druženje vseh oseb in stanov, kateri se hočejo neustrašno boriti za slovenski narod na slovanski podlagi.

„Vesna“ se bode trudila pridobiti ženstvo slovensko za narodno delovanje, uvažuj njh važnost za narodno stvar in trud se za njih večjo samostojnost in veljavo v javnem življenju.

Prva številka izide prihodnji mesec. Uredništvo bode na Dunaji in se naj pošiljajo spisi, tikajoči se uredništva, pod naslovom: Drd. Fran G. Stel Wien, VIII. Schloßelgasse, 10. — Upravištvo pa je v Celji pri Drag. Hribarju, kamor naj se pošilja naročnina, ki znaša za celo leto, dvanajst števil, 1 gld. 20 kr.

„Slovenskega Sveta“ 4. št. ima naslednjo vsebino: 1. Ali hočejo ohraniti slovanske narode v Avstro-Ogerski? 2. Liturgija rimske cerkve. 3. Rusija leta 1891. 4. Moč ljubezni. (Sim. Gregorčičeva pesem v latinici in cirilici in v ruskem prevodu). 5. Ruske drobtinice. 6. Ogled po slovanskem svetu. 7. Književnost. 8. Slovensko časopisje.

Poslano.

Molim onu osobu, koja mi je ovih danah poštom poslala anonimno pismo, da bi mi makar jednakim pismom izvoljela javiti, gdje bi se mogli sastati, da se u onoj stvari po dužnosti temeljitije ubavjestim.

Fran Polić

ravnatelj Tiskarne Dolenc.

Tržno poročilo.

Cene se razumo, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar).

Kava	Mocca	100 K.	128.—	130.—
Rio biser jako fina	„	„	„	„
Java	„	„	„	„
Santos fina	„	94.—	96.—	„
„ srednja	„	87.—	89.—	„
Guatemala	„	111.—	113.—	„
Portorico	„	132.—	134.—	„
San Jago de Cuba	„	„	„	„
Ceylon plant. fina	„	132.—	134.—	„
Java Malang. zelena	„	113.—	114.—	„
Campinas	„	„	„	„
Rio oprana	„	114.—	118.—	„
„ fina	„	93.—	94.—	„
„ srednja	„	86.—	89.—	„
Cassia ligna v zabojih	„	26.—	„	„
Macisov cvet	„	380.—	390.—	„
Inger Bengal	„	„	„	„
Papar Singapore	„	41.—	42.—	„
Penang	„	33.—	34.—	„
Batavia	„	37.—	38.—	„
Piment Jamaika	„	33.—	„	„
Petrolej ruski v sodih	100 K.	5.25	„	„
„ v zabojih	„	7.—	„	„
Ulje bomažno amerik.	„	30.—	32.—	„
Lece jedilno j.f.gar.	„	41.—	42.—	„
dalmat. s certifikat.	„	41.—	42.—	„
namizna M. S.A.j.f.gar.	„	50.—	52.—	„
Aix Vierge	„	56.—	57.—	„
„ fina	„	52.—	54.—	„
Boščić pulješki	„	10.—	„	„
dalmat. s cert.	„	„	„	„
Smokve pulješke v sodih	„	„	„	„
„ v venci	„	15.—	„	„

Sultanine dobre vrste	32.—	34.—
Suho grozdje (opaša)	16.—	„
Citabe	20.—	21.—
Slaniki Yarmouth	12.—	13.—
Polenovke sredne velikosti 100 K.	39.—	„
„ velike	39.—	„
Sladkor centrifug. v vrečah	34.25	34.50
certifikat.	„	„
Fatol Coka	10.50	„
Mandoloni	9.50	„
svetlorudeči	9.—	„
temnorudeči	9.—	„
bohinjski	9.75	10.—
kanarček	9.25	„
beli, veliki	8.50	8.75
zeleni, dolgi	„	„
„ okrogli	„	„
mešani, štajerski	7.50	„
Maslo	83.—	84.—

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštno tiskarnice. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Ivan Prelog priporoča svoji trgovini v Via del Bosco št. 2 (uhod na trgu stare mitnice, Piazza Barriera vecchia) in v ulici Molina a vento št. 3. Prodaja različno mešano blago, moko, kavo, riž in razne vrste domače in vnanje pridelke. C.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sogente (blizu tohtnico Rosada) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarnar „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Cl.

Andrej Kalan, čevljar v ulici Caserma, priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. — Najelegantnejše ter solidno delo in točna postrežba. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1, trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Tiskarna „Dolenc“ (narodni zavod v Trstu), Piazza della Caserma št. 2, izvršuje vsakovrstna tiskarska dela po ugodnih cenah. Cl.

Gostilna „Alla Croce di Malta“

Via Valdirivo št. 19 (poleg Piazza della Zonta) priporoča se najtopleje tržaškim Slovincem in na deželi. Toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Za obilni obisk prosi gostilničar Ivan Sirc. Cl.

Gostilna Antona Mauriča

Via Chiozza št. 25, blizu gledališča „Politeama“ je v predpustni dobi odprta ob veseljih do pozno v noč. Priporoča se slavnemu občinstvu za obilen obisk. Izvrstno vino, posebno dobra kuhinja. 5—10

Anton Lampe, naslednik Jakob Hočev varja, Via Barriera vecchia št. 17 pekovski mojster, priporoča kruh vseh vrst, moko, riž, sočivje, fino moravsko maslo itd. Cl.

Ivan Umek, čevljarski mojster, Via Roma magna št. 6, priporoča se slavnemu občinstvu v vsa v njega stroko spadajoča dela. — Solidno delo, — hitra postrežba — nizke cene. 60—13

Anton Vrabec, trgovina z steklevino, lončenino in lesenino itd. v ulici Via Canale (prva prodajalnica poleg „Ponte rosso“) se priporoča tržaškim in vnanjim Slovincem. Cl.

Franjo Delak Piazzetta Cordarioli št. 3 blizu novega trga, prodaja izvrstne jestvine: kavo, sladkor, riž, olje, čokolado, kakao — po najnižjih cenah.

Vekoslav Moder, pekovski mojster „Piazza Caserma“, se priporoča slav. občinstvu. — Prodaja vseh vrst kruha, slaščic, čokolade, vseh vrst moke itd. po najnižjih cenah. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz Št. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunneria št. 3 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opremo mleko po 12 kr. liter neposredno iz Št. Petra, sveža (frišna) smetana. Na zahtevanje posneto mleko po 4 kr. liter, toda le v množini najmanj 25 litrov. Cl.

Ivan Kanobel, nasproti velike vojašnice, priporoča svojo zalogo z mnogovrstnim jedilnim in drugim blagom; razpošilja tudi na debelo v množinah od 5 kil. naprej po najnižji ceni.

U. Mrevlja, Via Belvedere št. 19. Priporoča slav. občinstvu vsake vrste moke, otrobov, turšice, ovsu in raznega kruha po najnižjih cenah. Cl.

Karol Colja, žganjarija in tobakarna v hiši Cacia. Prodaja domač kranjsk brinovce po 1 gld. 80 kr. boteljko, dalmatinsko tropinjsko žganje po 1 gld. 10 kr. liter. Cl.

Anton Krajcer, Piazza Bariera vecchia, chia, pekarija in trgovina z različnimi jestvinami: moko, rižem, oljem, kavo itd. Priporoča se najudaneje slavnemu občinstvu. Cl.

Anton Šenka Via Bariera vecchia št. 19 III. nad-tropje, izdeluje moške obleke po najnovejšem kroji. V njega delalnici vsprejemajo se tudi naročila na raznovrstno moško in žensko perilo, koje se izdeluje lično in po najugodnejših cenah. Cl.

Josip Urbančič, na vogalu ulice Via Francesco priporoča vseh vrst žganja na drobno in debelo. — Pristna tukajšnja in vnanja vina v boteljah. — Suho meso, kranjske klobase, sir, slaščice itd. 7—8

Gostilna „Al Gallo d'oro“ v via Ghega toči izvrstna istrska in furlanska vina ter ima prav dobro kuhinjo. Oddaja tudi vina na debelo v sodčkih od 28 litrov naprej in sicer furlansko po 28 kr. liter, istrsko po 32 kr. liter. Razpošilja tudi istrsko vino na zunan in sicer loko stacijon Trst po 23 gld. hektoliter; ne da bi imel naročevalec kako druge stroške. Vnanjim gostilničarjem se priporoča za naročila Covacich. 5—7

Ivan Valenčič, Via nuova št. 39, prodaja vsake vrste manufakturnega blaga. Blago se dobiva iz prvih avstrijskih tovarn. Cene nizke. 49—6

Marija vdov. Juliany V TRSTU

razpošiljalnica v poštini zavrtkih po 5 kil. priporoča se sl. občinstvu zagotavljač odpošiljari izbrano blago, kakor pomaranče, limone, mandarine, fige (smokve), suho grozdje in vsakovrstno suho sadje iz iztoka, kavo čaj, delikatese itd. kakor tudi listje iz lovorja „thuy“ itd. — Vse 13—9 po najnižjih dnevnih cenah.

Vinski ekstrakt.

Za trenutno napravo izvrstnega zdravega vina, kojega ni moči razločiti od pravega naravnega, priporočam to že skušano specialiteto. Cena 2 kil. (ki zadostujeta za 100 litrov vina) 5 gld. 50 kr. Recept priloži se gratis. Jamčim najboljši vseh in zdrav izdelek.

Spirita prihrani,

kdor uporablja mojo nenadkriljivo esenco za ojačevanje žganih pijač; ta esenca podeli pijačem prijeten, rezeek okus in se dobiva le pri meni. Cena 3 gold. 50 kr. za kilo (za 600—1000 litrov) vstevši pouk o uporabljanju. Razum teh specialitet ponujam vsakovrstne esence za izdelovanje ruma, konjaka, finih likërov itd. najboljše in nenadkriljive kakovosti. Recept prilagajo se gratis. Cenik franko.

Karl Filip Pollak,

Essenzen-Specialitäten-Fabrik in PRAG.

Iščejo se solidni zastopniki.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralisti prah ozdravi vsak kašelj, pljučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg — katlja velja 30 novč. 13—100

5 do 10 gold.

gotovega zaslužka na dan brez kapitala in rizika ponuja neka banka vsakateremu po vseh in tudi najmanjših krajih po razprodaji postavno dovoljenih sreček pod ugodnimi plačilnimi pogoji. Punudbe se pošiljajo z naslovom: „Lose“, I. Danneberg, Wien, Stadt, Kumpfgasse 7. 8—10

Kar se dobiva strojev

za kmetijstvo in obrtnijstvo, za pohištvo in za drugo rabo, najde se v zalogi trdke

Zivic in družb. v Trstu

—68 ulica Zonta 5 vse garantirano in ceneje.

Za zdaj priporoča posebno svoje vinske stiskalnice, mline, sesalke itd. Izdeluje vodovode, mline in druge tvornice na par in na vodo.

Priporoča se omenjena trdka vsem rojakom za obilne naročbe.

ZAHVALA.

Podpisana se zahvaljuje najiskreneje vsem onim, ki so pokojnemu monsignoru

Ferdinandu Staudäherju

skazali poslednjo čast; v prvi vrsti pa prečastiti dahovščini, načelnikom uradov, profesorjem in učiteljem in slednjič vsem prijateljem pokojnika.

V Trstu, dne 24. februarja 1892.

Ana vdova Staudacher roj. Burger v imenu sorodnikov.

Tinktura za želodec,

katero prireja G. PICCOLI, lekar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta je mehko uplívno, delovanje prebavnih organov ureja joče sredstvo. Krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. volja gl. 1.86, z 55 stekl. 5 kg. teže, velja gl. 5.26. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničica razprodajajo se v vseh lekarnah v Trstu, Istri in na Goriškem. 4—25

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 21—52

Velika poraba ki jo dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva.

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, prožljivo in prebavljivo ter se prodajajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na enaj plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugoj besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v katljicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Prodaja jaje za valenje.

Odlikovana zlato kolajno I. m. na goriške razstavi 1891. Cochinchina, rumena, 1 komad 15 kr., Brahma, svetla 15 kr., Langshan, črna 15 kr., Langshan, bela 15 kr., Plymouth Rock, 15 kr., Dorking, jeribičine barve 15 kr., Andaluzijska pepelnato-siva 15 kr., La-Flech črna 15 kr., Houdan, francoska 15 kr., holandska črna z belo čepico 15 kr., španjska, črna 15 kr., Leghorn, svitla z rumenimi nogami 15 kr., primorska raznobarvena, veliko žlaali 15 kr., zlatni Bantam 20 kr., srebrni Bantam 20 kr. Zaboj z franko-dopušiljativjo, do 50 jaje 70 kr., vsako plemo vzgaja se posebej in v prostosti na pristavah, jamči se za pravo plemo in svežost jaje. Razpošilja Josip Stiegler, gajščinski oskrbnik, St. Peter pri Gorici. 1—3

Žlahtna sadna drevesa

jabolka, hruške, marelice, slive, breskve prve vrste, visoke in srednje rasti (Zwerg u. Spalir) po 25—45 kr. in 300 hl. črnege in bele vina, katero podpisani zagotovi, da je pravo, prodaje po nad 56 lit. Jožef Stiegler, oskrbnik Nj. prevzvišenosti grofa Coronini-ja

1—3 v Št. Petru pri Gorici.

Vozni listi in tovarni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50—7

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Pohištvo

za spalne sobe, jedilne sobe in kuhinje prodaja po ugodnih cenah mizar

IVAN MASUTTI,

Via Giulia 12. 9—25

Veliki polom!

Novi-Jork in London nista prizanesla tudi evropskemu ozemlju, in je bila tudi velika tovarna za srebrnino primorana razdati celo svojo zalogo proti mali odškodnini za delo samo. Pooblaščen sem, da izvršim ta nalog.

Jaz podarim

vsakemu, bodisi bogatemu ali ubogemu, naslednje stvari za samo odškodnino v znesku 6 for. 60 kr. in sicer:

- 6 komadov najfinjših namiznih nožev s pravim angležkim rezalom.
- 6 komadov amer. patent. srebrnih vilic
- 6 komadov amer. patent. srebrnih žlic za juho.
- 12 komadov amer. patent. srebrnih žličic
- 1 komad amer. patent. srebrn zajemalec za juho
- 1 komad amer. patent. srebrn zajemalec za mleko
- 6 komadov angležkih Viktori-tas
- 2 komada prekrasnih namiznih svečnikov.
- 1 komad cedilo za čaj.
- 1 komad najfinjši potreševalec sladkorja.

42 komadov skupaj. Vseh teh navedenih 42 predmetov stalo je popred nad 40 gld. in se dobe sedaj za minimalno ceno 6 gld. 60 kr. Amerikansko patentirano srebro je skozi in skozi bela kovina, koja obdrži srebrno barvo 25 let, za kar se jamči. Najboljši dokaz, da ta inserat

ni sleparija

je to, da se javno zavežem, vsakemu, komur bi blago ne ugajalo, brez ugovora povrnuti svoto, in nikdo ne bi smel opustiti te ugodne prilike, omisliti si to prekrasno namizje.

Le tedaj pristno, ako ima tole varstveno znamko. Pošilja se samo po poštenu povzetju ali predplačilu. Posebno priporočati je temu pripadajoči čistilni prašek. Katljica s poukom o porabi vred stane 15 kr.

P. Perlberg's Agentur

der verein. amerik. Patent - Silberwaaren-Fabrik. Wien, II. Fleischmarkt 14.

Odlomek iz zahvalnih pisem:

Zadovoljen sem z Vašo pošiljativjo in prosim Vas, da mi ponovite nastopno. Trident 28. januarja 1892. 2—4

Pl. Broscheek, c. in k. polkovnik.

Ker me je prva pošiljatev povsem zadovoljila, presim Vas, da mi pošljete še nadaljnjih 42 komadov. Godülls, 12. feb. 1892.

H. Peters, ravnatelj dvornega lova.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvo

V TRSTU — via Molin piccolo št. 1, I. nad. — V TRSTU

„Tržaška posojilnica in hranilnica“ sprejema ude, daje posojila in obrestuje hranilne vloge.

Vsak ud (zadružnik) mora plačati en gold. ustopnine in vsaj 1 zadružni delež za 10 gold., ali če hoče imeti polno volilno pravico, vsaj 3 zadružne deleže po 10 gold.

Posojila se dajejo udom na osobni kredit proti poroštvu ali na zastave (intabulacije, vrednostne listine, dragocene stvari)

Hranilne vloge se obrestujejo po 3½% (višje kakor pri drugih zavodih v Trstu).

URADNE URE SO:

ob nedeljah od 10—11 dop. in ob sredah od 3—4 popol. Natančnejše poizvedbe vsak dan od 3—4 popoldne.

T. MAGRINI & C.

Zavod za glasovire.

12—5

Saloni:

ULICA

Corso šte. 2

V TRSTU

Tvornica:

ULICA

Alighieri št. 2

V TRSTU

priporočajo svoje nepresežne glasovire od 300 gld. naprej, narejeni v lastni tovarni po najnovejših načrtih, kateri se odlikujejo po svoji zvočnosti — kakor podolgasti klavirji — kakor tudi po lepodonečjem timbra ter imajo — napram podolgaskim klavirjem — prednost mehanike na dvojnatu ponovitev, katera jih učinja ugodne za učenje in to tembolj zato, ker jim njih moderna konstrukcija v železu jamči, dolgo trpežnost kakor podolgasti klavirji.

Zavod je tudi dobro preskrbljen z bogato zalogo glasovirov podolgastih, mej katerimi se priporočajo osobito oni ugodno poznati iz dunajske tovarne: Erste Productir-Genossenschaft der Claviermacher.

Razprodaja — Menjalnica — Posojilnica — Uglasbilnica — Popraviljalnica.

Izdajatelj in odgovorni urednik Maks Cotič.

Tiskarna Dolenc v Trstu.